

ni. Kísérletei azonban — a szükséges képzettség hiányában — nem bizonyultak továbbfolytathatóknak. Előlről kellett mindent kezdenie. Az 1948—55 közötti évek az ő számára a képzőművészeti alapismeretek elsajátításának ideje volt. Ezalatt a Szegedi Pedagógiai Főiskolán rajztanári diplomát szerzett. Mesterétől, Vinkler Lászlótól nemcsak sokirányúan magas szakmai, ábrázolásbeli, de haladó szellemű elméleti, esztétikai felkészítést is kapott. 1951-től rendszeresen szerepel a helyi városi, megyei és országos jellegű kiállításokon, valamint a vásárhelyi és békéscsabai tárlatokon. Önálló bemutatkozása — mint ő is említette — először 1960-ban, a szegedi

képcsarnokban volt, 1963-ban pedig a Tornyai János és a Móra Ferenc Múzeumokban rendezett sikeres kiállításokat. Munkássága során a vásárhelyi festőkkel kötött baráti kapcsolatot, mely etikailag arra ösztönözte, hogy hűséges, realis ábrázolója legyen az alföldi nép életének és környezetének. E hivatásának az üllési parasztok között sok év óta becsülettel tesz eleget. Mint az ottani általános iskola vezetője, nemcsak a falusi gyerekek oktatását látja el, de szabad idejében alkotott, markáns festményein hivatottan fejezi ki az őt körülvevő tanyavilág emberi és táji valóságát.

SZELESI ZOLTÁN

ZENEI NAPTÁR

A tavalyi hangversenyévad kiemelkedőbb eseményei a város felszabadulásának 20. évfordulója alkalmából rendezett ünnepségekhez kapcsolódtak.

Elsőként a *Szegedi Zenebarátok Kórusa* és a budapesti *MÁV Szimfonikus Zenekar* közös koncertje érdemel figyelmet. Nemcsak azért, mert az együttes műsorában két reprezentatív mai magyar mű — *Farkas Ferenc Szent János kútja* című lírikus kantátája és *Szabó Ferenc Föltámadott a tenger* című oratóriuma — kapott helyet, hanem azért is, mert az igen jól megérett és a szerzők számára is nagy örömet jelentő előadás többek között Budapesten is szép sikert aratott. A kórus tagok lelkes munkáján és a vendégzenekar precíz játékán túl *Szabó Miklóst*, a *Föltámadott a tenger* című szölistáját, s mindenképp *Vaszy Viktort*, a fáradhatatlan és minden rezdülésből zenét formáló karmestert illeti elismerés. Tudnunk kell, hogy a Zenebarátok kórusának pusztán létezése is Vaszy érdeme, s örömmel látjuk, hogy a múlt évi, igazán felejthetetlen Dávid király előadás után a kórus újra szárnyra kapott. Sok hivatásos muzsikussal — tanárral és növendékkel — kapcsolódott be munkájába, ami a létszárnemelkedés mellett természetesen minőségbeli pluszt is jelent.

A *Zeneművészeti Szakiskolában* tartandó mindig színvonalas hangversenyek közül is kiemelkedett az a három kon-

cert, amely az intézet felszabadulási ünnepségeinek keretében zajlott le. Az első koncerten a Szakiskola kórusai és vonószzenekara szerepelt *Pócsonyi Mária*, illetve *dr. Kiss Ernő* tanár vezényletével, megérdemelten nagy sikerrel, a harmadikon pedig a Szakiskola legjobb növendékei — többek között *Márffy Gabriella* és *Onczay Csaba* — tettek tanúságot magas fokú felkészültségükről.

Külön örömet jelentett a *második est, amelyen a Szakiskola három fiatal tanára mutatkozott be* a szegedi hangversenylátogató közönségnek. Mindhárom fiatal az elmúlt tanévben szerezte meg zeneművészeti főiskolai diplomáját, s mint volt szegedi szakiskolás, ide jött vissza — tanárként. *Joó Csilla* szép és igen kulturált szopránja, *Kedves Tamás* igényes csellójátéka, valamint *Nagy István* pódiumművészi kvalitásokat mutató zongorázása komoly nyereség a Szakiskola és a város zenei élete számára.

Végül, bár nem tisztán csak zenei esemény, meg kell említenünk a Szegedi Nemzeti Színház és a Szegedi Zeneművészeti szakiskola lelkes fiataljainak első operaelőadásait. Az Operastúdió — mint ahogy magát az együttest nevezi — két vígoperát: *Pergolesi Úrhatnám szolgálo* és *Haydn A patikus* című művét mutatta be, várakozáson felüli sikerrel.

VÁNTUS ISTVÁN